

PYETJE & PERGJIGJE

ringjallja

A u ringjall Jezusi nga të vdekurit me të vërtetë?

Pali përmbledh rëndësinë e ringjalljes kur thotë: “Në qoftë se Krishti nuk është ringjallur, i kotë është besimi juaj; ju jeni ende në mëkatet tuaja” (1 Korintasve 15:17). Më poshtë jepen gjashtë prova në lidhje me ringjalljen trupore të Zotit Jezus:

1. Ushtarët:

Judenjtë kërkuar që të vendosej një roje te varri (Mateu 27:66). Më vonë, ushtarëve iu tha të thonin se ata i kishte zënë gjumi dhe dishepujt e kishin shfrytëzuar këtë mundësi për të vjedhur trupin e Zotit (Mateu 28:13). Por nëse ata po flinin, si mund ta dinin se kush e vodhi trupin? Dënimi për një ushtar romak që e zinte gjumi gjatë detyrës ishte vdekja. S’është për t’u çuditur që ushtarët kërkonin të mbroheshin nga guvernatori (Mateu 28:14) nëse ai do të merrte vesh se për çfarë ishin paguar ata të thonin.

2. Guri i vulosur:

Marku 16:4 na thotë se guri që vulosi varrin e nëndheshëm të Zotit ishte një gur “i madh”. Në fakt, gratë që shkuan te varri vrisnin mendjen se si do të mund ta lëviznin. Nëse dishepujt e vodhën trupin e Zotit, si kanë mundur ta lëvizin pa zhurmë atë gur pa zgjuar rojen?

Dhe nëse, siç sugjerojnë disa, Jezusi nuk kishte vdekur me të vërtetë në kryq dhe erdhi në vete në varrin e ftohtë, atëherë përballemi me një problem akoma më të madh: pas shumë fshikullimeve të ashpra, pas disa ditësh pa ushqim e ujë si dhe pas tmerrit të kryqëzimit, si mundi Ai të zgjidhej së pari nga pëlhurat e varrimit dhe më pas të lëvizte një gur të tillë—nga pjesa e brendshme e varrit? Dhe më pas, duke qenë i dobët nga humbja e madhe e gjakut si dhe mungesa e ushqimit, Atij i duhej të bindte dishepujt e Tij skeptikë se Ai ishte “ringjallja dhe jeta”!

3. Të dhënat e Shkrimit:

Në një sallë gjyqi, dëshmia vërtetuese e dy dëshmitarëve është e mjaftueshme për të provuar një fakt. Të katër shkruarit e Ungjillit dëshmojnë për ringjalljen e Krishtit, si edhe Pjetri. Thomai, i cili nuk e besoi as dëshminë e shokëve të tij dishepuj, u bind nga evidenca e Krishtit, i cili i bëri vërtet një vizitë personale atij, duke i treguar Thomait plagët në duart e në brinjën e Tij. Në fakt, më

shumë se 500 vetë e panë Atë në një herë të vetme; është e qartë, pra, se kjo nuk ishte thjesht pjellë e imagjinatës së dikujt.

Ndoshta ajo që është më bindëse është dëshmia personale e Saulit nga Tarsi. Ai ishte autorizuar nga Gjykata e Lartë në Izrael për të çrrënjësuar kultin blasfemues të ashtuquajtur të ndjekësve të Jezusit. Pastaj një ditë ai u bë një prej tyre, i tronditur nga evidenca që pa e dëgjoji rrugës për në Damask kur ai e takoi vetë Krishtin e ringjallur. Me emrin e tij të ndryshuar në Pal, ai shkroi pothuaj gjysmën e Dhiatës së Re, duke pohuar shpesh faktet e çështjes: Jezusi është gjallë! “Por tashti Krishti u ringjall prej së vdekurish, dhe u bë fryti i parë i atyre që kanë fjetur” (1 Korintasve 15:20).

4. Trupi ende i pabërë

Nëse Zoti nuk do të ishte ringjallur, mënyra për t’ua mbyllur gojën atyre që pretendonin se Ai ishte ringjallur, ishte të bënin trupin e Tij. Romakët nuk mund ta kishin vjedhur trupin. Kultit i të krishterëve u bë ngacmimi më i madh për perandorinë e tyre, duke e gjuhëzuar atë përfundimisht. Judenjtë nuk mund ta kishin vjedhur trupin, përndryshe ata do ta kishin nxjerrë përmes rrugëve të Jerusalemit dhe ta kishin shpallur krishterimin të vdekur si Krishtin e tyre.

Përse do ta kishin vjedhur dishepujt trupin, sikurse pohuan ushtarët në fillim? Përse? Kjo ishte në kundërshtim me gjithçka që lexojmë për ta. Së pari, ata ishin aq të frikësuar nga autoritetet, që ishin struktur mbrojtëse të kyçura. Vetëm disa gra të guximshme, të shtyrë nga ajo dashuri që e mund frikën, vunë jetën në rrezik.

Së dyti, ata më vonë do ta shpallnin ringjalljen një të vërtetë për të cilën ia vlen të vdisje. Të tjerë kanë vdekur për një gënjeshtër, por nuk e dinin se ishte një gënjeshtër. Këta burra e këto gra, jetët e të cilëve treguan virtytet më të larta morale, zor se duken të jenë një bandë sharlatanësh e mashtruesish.

5. Vuajtjet e dishepujve:

Në fakt, çdo dishepull i Zotit u torturua dhunshëm për besimin e tij në Krishtin e ringjallur. Të gjithë, përveç njërit, dhanë jetën si martir, e megjithatë asnjë prej tyre nuk e mohoi ringjalljen e Krishtit apo të pranonte se kjo ishte e gjitha një rreng. Ata vazhduan ta shpallnin këtë si ngjarjen më të rëndësishme në analet e historisë njerëzore.

6. Qëllimi i Ungjillit:

Është një fakt historik se me qindra mijëra njerëz e besuan ringjalljen në kohën kur u shkrua Dhiata e Re dhe që atëherë miliona njerëz kanë shpallur besimin e tyre në Krishtin e gjallë. Megjithatë skeptikët vazhdojnë ta sulmojnë këtë besim, Kisha e Krishtit vazhdon të rritet.

Disa do të thonë: “Do të kisha më shumë besim në provat për ringjalljen nëse ndonjë jo i krishterë do t’i kishte këqyrur këto prova në shekullin e parë”. Por a nuk është kjo provë në vetvete? Cilido që i ka këqyrur me kujdes provat është bërë i krishterë!

Shumë skeptikë që nga ajo kohë, pasi kanë shqyrtuar me kujdes këtë çështje, janë bindur gjithashtu. C. S. Luis, Henri Morison, Lord Litëllton, Gilbert Uest, Xhosh MekDouëll—lista të lë përshtypje të mëdha. Nëse jeni një skeptik, ju mund të shtoni emrin tuaj në listë, jo duke u indoktrinuuar për të besuar në një trillim të lashtë, por duke këqyrur me kujdes të dhënat në Bibël, sidomos 1 Korintasve, kapitulli 15.